

Ходисаи хамла ба як гурӯҳи велосипедронҳо дар роҳи Дангара – Душанбе (29 июл), ки боиси ҳалокати чор нафар сайёҳи хориҷӣ

гардид, ҳеҷ як фарди солимфикри кишварро бетараф намегузорад. Нохалафони ин ходисаи нангин ба ҷойи он ки дар соли «Рушди сайёҳӣ ва ҳунарҳои мардумӣ» кишвари азири худро ба сокинони дунё муаррифи кунанд ва дастовардҳои 27- соли истиқлолиятро ҳифз намоянд даст ба қорҳои нангин мезананд ва нуфузу эътибори ватани азири худро дар арсаи ҷаҳонӣ паст мекунанд. Ҷавононе, ки ба ин қирдори нангин даст задаанд мумкин аст боқимондаи дастпарварони ТЭТ ХНИ ва роҳбари беватану бевичдони он Муҳиддин Кабирӣ бошанд. Чунки солҳои 90-уми асри гузашта бо ин қирдорҳои ҳоинонашон аъзоёни ТЭТ ХНИ мардумро ба ғирдобӣ ҷанг қашида беҳонумон қарданд. Боз меҳонанд бо дастгирии хоҷагони хориҷиашон ҷавонони моро ғумроҳ қарда ба ҳар роҳу восита кишвари орому осоиштаи моро ноором кунанд.

Ғузашти марҳилаҳо ва ба вучуд омадани воқеаву рӯйдоди нав дар кишвар ва хориҷи дурру наздик нишон медиҳад, ки ТЭТ ХНИ ба таври қомил дастпарвардаву дастнишондаи бегонагон буда, ҳадафи ҷағонаи он шикасти тафакқури миллии мардуми Тоҷикистон, барҳам задани истиқлолияти сиёсӣ мебошад. Ҳеҷ ғоҳ бо ин роҳи интиҳобқардааш ба мақсад намерасад. Сокинони Тоҷикистон имрӯз сиёҳро аз сафед ба қуррағӣ фарқ мекунанд ва диғар бозичаи дасти ТЭТ ХНИ намешаванд. Шукри Худованди мутаъол, ки имрӯз ватани азиз ва биҳиштосоям Тоҷикистон, бо роҳбарии Пешвои муаззамии миллат, Асосгузори сулҳу ваҳдати миллий, соҳиби ҳиради худодод Президенти кишвар муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон, рӯз то рӯз ба худ симои нав ғирифта, мардумаш дар ғазои озоду ором зиндагӣ қарда истодаанд. Пайравони дини мубини ислом озодона тоату ибодат ва тавбаю надомати худро ба ҷой оварда истодаанд.

Пешвои муаззамии миллат хангоми мулоқот бо аҳли ҷамоатчиғӣ ки санаи 12.05.2018 сол баргузор гардид дар суҳанронии худ таъкид ба таъкид оид ба зирақиву хушёрӣ, таълиму тарбияи фарзанд дар роҳи ватандориву ватандӯстӣ ибрози ақида намданд.

Аммо ин неъматҳои худодод дастпарвари бегонагон собиқ раиси ТЭТ ХНИ Муҳиддин Кабирӣ ноором қарда истодааст ва намедонад сарашро ба қучо занад ва аз қи мадад ҷӯяд. Ҳоло ӯ хамчун беватан, дар ба дари хоҷагони хориҷиаш ғашта чун талбандаҳо умр ба сар бурда истодааст. Ҳизмати ҳирсонаи ҳамон хоҷагони хориҷӣ буд, қи солҳои 90-ум сокинони кишвар ба ҳуну ҳок оғушта қардида буданд. Оё ҳамон ғоҷаҳо ба Кабирӣ ва ҳаммаслақонаш дарси ибрат нашуд.

Чаноби Кабирӣ беҳуда сарсону саргардон шуда гуломи халкабардуши хочағони хориҷӣ нашав, аз паи зиндағиат шав. Хафт пушти гузаштагонат пайравӣ мазҳаби Ханафӣ буданд. Чи гуна ту мазҳаби ғайрро ба худ қабул мекуӣ? Хеч гоҳ соқинони кишвар он хиёнатҳое, ки нисбат ба давлату миллат, нисбат ба ватану модар қардӣ намебахшад. Имрӯз ва оянда дар назди давлату миллати худ ҳамчун хиёнаткор, ҳоини ватан, ватанфурӯш, беор, беномус бо ки мемонӣ.
Мо аз ин гуна ашхос, ки дилу нияти нопок дорад ҳазар мекунем.

Худое шукрона ба даргоҳат, ки аз зулмот ба суи равшани маро хидоят қардӣ ва бародарони маро низ хидоят бикун, мамлақати бихиштосоҷро боз зеботар гардон ба Пешвои муаззами миллат баракоти умр, обрӯву эътибори ҷаҳониро арзонӣ бигардон.

Шайдуллоев Х. – мудири бахш оид ба қорҳои дин, танзими анъана ва ҷашну маросими миллии МИХД ноҳияи Зафаробод